

Isvestija-ledare 11.4.1940 (Ny Dag 12.4.1940):

Isvestija avslöjar västmakternas spel med 'Finlandshjälpen'

Småstaternas kamp mot den kollektiva säkerheten var självmordspolitik

Från vår korrespondent

Moskva, fredag

I en ledande artikel om de senaste händelserna i Skandinavien vars första del är en skildring av själva händelseförloppet och en militärvärdering av operationernas hittillsvarande resultat, skriver Isvestija:

Efter engelsmännens och fransmännens framträngande i de skandinaviska farvattnen för att undergräva Tysklands militära positioner och efter Tysklands motåtgärder stod Danmark och Norge inför nödvändigheten att på ett eller annat sätt komma på Tysklands sida.

Danmark jämte sunden mellan detta land och Sverge såväl som de viktigaste norska hamnstäderna besattes av tyska trupper. Händelserna har ännu inte nått sitt logiska slut – därtill kräves tid – men man kan redan nu dra några obestridliga slutledningar ur det nya läge som uppstått i Europa. Framför allt måste man komma till den slutledningen att Tysklands aktion i detta fall var framtvungad. Utan tvivel framkallades tyskarnas inmarsch i Danmark och Norge genom Englands förutgående aktioner, vilka bestod i ett neutralitetsbrott, således också i brott mot de skandinaviska ländernas suveränitet, genom utläggning av minor i Norges neutrala farvatten och förbud mot utförsel av malm jämte jordbruksprodukter från de skandinaviska länderna till Tyskland, i en politik som överför kriget till de skandinaviska länderna. Således en politik med infall i de tyska truppernas uppland.

England och Frankrike ville undergräva tyskarnas militära positioner och väsentligt förbättra sina egna. Tyskland, som inte önskade komma i ett sämre läge tvingades vidtaga erforderliga motåtgärder. Utan tvivel har Tyskland genom att befästa sina ställningar i Danmark och Norge väsentligt förbättrat sina militärstrategiska och ekonomiska positioner samt i lika stor utsträckning undergrävt Englands och Frankrikes positioner i det krig som pågår. Övergången av Narvik, Trondheim, Bergen och Jylland samt vattnen mellan Danmark och Sverge i Tysklands händer har på ett avgörande sätt ändrat situationen i Nordsjön.

De tyska stridskrafterna befinner sig i omedelbar närhet av den engelska flottans stöddepoter och de engelska industriområdena. Tysklands luftstridskrafter erhöll nya och oväntade möjligheter. Det är nu slut på den engelska flottans lugna uppehåll i vattnen kring norra Skottland. Tyskland säkrade sina trupper på kontinenten mot anfall i ryggen från engelsmännen och fransmännens sida. Tyskarnas ekonomiska läge har också väsentligt förbättrats på Englands bekostnad.

Hittills exporteras malm, livsmedel och trä från de skandinaviska länderna även till England. Nu kommer dessa varor att exporteras till Tyskland, för att inte tala om att Sverge nu har dragits in i Tysklands sfär emedan dess utfartsväg till Nordsjön och Atlanten nu befinner sig i tyskarnas händer och Sverge inte kan undgå att ta Tysklands intressen med i beräkningen.

Man säger att Tyskland genom sina aktioner i de skandinaviska farvattnen brutit mot den internationella folkrättens principer, att det förvandlade ickeangreppspakten med Danmark till en värdelös papperslapp m m. Att nu läsa billiga mässor om de orättfärdiga i de tyska aktionerna i Skandinavien sedan England och Frankrike till Tysklands nackdel brutit de skandinaviska ländernas neutralitet och därigenom framkallat tyskarnas motåtgärder, betyder bara att man gör sig löjlig. Kriget har sin egen logik som är starkare än all annan logik.

Om en krigförande part vidtar åtgärder för att strypa motståndaren, så kan den senare inte lägga händerna i skötet, så fram den inte vill begå självmord. Till frågan om "absolut neutralitet" för de

små länder, som befinner sig i närheten av de krigförande stormakters aktionsvägar erfordras vissa slutledningar. Den "absoluta neutraliteten" är som erfarenheten visar blott en fantasi så framt det inte finns någon reell kraft som förmår upprätthålla denna neutralitet. Men just denna kraft fattas för de små länderna. Det vore oförnuftigt att tro, att detta tillstånd, i vilket stormakternas för ett krig på liv och död mot varandra medan de små ländernas under neutralitetens flagga kan berika sig på detta krig skall kunna vara i det oändliga.

Man måste erkänna att kriget har minskat de neutrala ländernas möjligheter att hålla sig utanför och förbli oberoende, till ett minimum. Därför kan den politik som vissa små länder fört och som bidrog till att främja utbredningen av kriget inte betecknas som något annat än självmordets politik. Intressant är också den slutledning till vilken händelsernas utveckling i Skandinavien beträffande Englands och Frankrikes "hjälp" åt Finland måste leda. Nu står det klart vad det var för en "hjälp" och för vilket ändamål den var bestämd.

Chamberlain förklarade, att han hade en "expeditionskår" mot Sovjetunionen i beredskap som hjälp åt Finland. Daladier försäkrade å sin sida, att han likaledes hade sin "kår" i beredskap till hjälp åt Finland mot Sovjetunionen. För dessa gentlemän fattades bara en sak: rätt att få transportera sina "kårer" genom Sverge och Norge. Det är intet tvivel underkastat, att dessa beryktade "kårer" inte skulle nått fram till målet förrän om två tre månader, så framt de verkligen haft till uppgift att hjälpa Finland, vilket man har berättigade skäl att betvivla. De skulle således nått Finland vid en tidpunkt, då vitfinnarna slutgiltigt skulle varit krossade av Röda arméns trupper. Västmakternas "kårer" hade således måst bli sittande i Norge och Sverge.

För vilket ändamål? För att besätta några strategiskt viktiga punkter i Norge och Sverge därmed draga in dessa länder i kriget för att skapa en ny front mot Tyskland. Under skenet av kamp mot bolsjevikerna och under parollen om kamp mot Sovjetunionen samt "försvaret" av Finland ville engelsmän och fransmän således sätta sig fast i Skandinavien för att utvidga kriget mot Tyskland.

Avslutandet av det rysk-finska fredsfördraget slog sönder dessa planer samt tvingade England och Frankrike att kasta masken om "Finlands försvar" och kamp mot bolsjevismen. När de inte mer förfogade över denna bekväma mask var de nödgade att öppet ställa frågan om framträngande av engelska och franska beväpnade krafter och inställandet av den skandinaviska exporten till Tyskland. Det blev således frågan om att dra Skandinavien in i kriget.

Det var inte längre tal om "hjälp" till Finland, ty denna "hjälp" användes blott såsom mask så länge det var möjligt att dölja sig bakom densamma. Nu gällde det att utan den mask som Sovjetunionen ryckt bort ställa frågan om en utvidgning av kriget mot Tyskland. Detta faktum är nu obestridligt.

Källa: Ny Dag, Stockholm, kommunistisk dagstidning, 12.4.1940. På websidan av Docplayer.se.

Izvestiya-editorial April 11,1940 (Ny Dag April 12, 1940):

Izvestiya reveals Western powers' game with 'Finland Aid'

The small states' struggle against collective security was a suicide policy

From our correspondent

Moscow, Friday

In a leading article on the recent events in Scandinavia, the first part of which is a description of the actual course of events and a military assessment of the results of the operations so far, Izvestiya writes:

After the advance of the English and French in the Scandinavian waters to undermine Germany's military positions and after Germany's countermeasures, Denmark and Norway faced the necessity of somehow getting on Germany's side.

Denmark along with the strait between this country and Sweden as well as the most important Norwegian port cities were occupied by German troops. The events have not yet reached their logical end - it also takes time - but one can already draw some indisputable conclusions from the new situation that has arisen in Europe. Above all, one must come to the conclusion that Germany's action in this case was forced. Undoubtedly, the German invasion of Denmark and Norway was provoked by England's previous actions, which consisted of a breach of neutrality, thus also a breach of the sovereignty of the Scandinavian countries, through the laying of mines in Norway's neutral waters and a ban on exports of ore and agricultural products from the Scandinavian countries to Germany, in a policy that extends the war to the Scandinavian countries. Thus a policy including landing in the rear of the German troops.

England and France wanted to undermine the German military positions and significantly improve their own. Germany, which did not wish to be in a worse position, was forced to take the necessary countermeasures. Undoubtedly, by consolidating its positions in Denmark and Norway, Germany has significantly improved its military strategic and economic positions and, to the same extent, undermined the positions of England and France in the ongoing war. The transition of Narvik, Trondheim, Bergen and Jutland and the waters between Denmark and Sweden into German hands have significantly changed the situation in the North Sea.

The German armed forces are in the immediate vicinity of the English naval bases and the English industrial areas. Germany's air forces received new and unexpected opportunities. The lull of the English fleet in the waters around northern Scotland is now over. Germany secured its troops on the continent against attacks on the backs by the English and the French. The Germans' economic situation has also improved significantly at the expense of England.

To date, ore, food and wood are also exported from the Scandinavian countries to England. Now these goods will be exported to Germany, not to mention that Sweden has now been drawn into Germany's sphere because its exit route to the North Sea and the Atlantic is now in German hands and Sweden cannot avoid to take Germany's interests into account.

It is said that Germany, through her actions in the Scandinavian waters, violated the principles of international law, that it turned the non-aggression pact with Denmark into a worthless piece of paper, etc. To read out now cheap Masses about the unjust in the German actions in Scandinavia since England and France to Germany's disadvantage has violated the neutrality of the

Scandinavian countries and thereby provoked the German countermeasures, only means that one makes fun of oneself. War has its own logic that is stronger than any other logic.

If a belligerent party takes action to strangle the opponent, the latter can not sit with hands in the lap, unless he does not want to commit suicide. The question of "absolute neutrality" for the small countries, which are close to the routes of action of the warring powers, requires certain conclusions. The "absolute neutrality" is, as experience shows, only a fantasy as long as there is no real force capable of maintaining this neutrality. It is just this power that is lacking for the small countries. It would be unreasonable to believe that this situation, in which the great powers are in a war of life and death against each other, small countries can simultaneously under the flag of neutrality make themselves rich on this war, could stay indefinitely.

It must be acknowledged that the war has reduced the neutral countries' ability to stay out and remain independent, to a minimum. Therefore, the policies pursued by some small countries and which helped to promote the spread of the war cannot be described as anything other than a policy of suicide. Also interesting is the conclusion to which the development of events in Scandinavia regarding England's and France's 'aid' to Finland must lead. It is now clear what a "help" it was and for what purpose it was intended.

Chamberlain declared that he had an "expeditionary force" against the Soviet Union on standby to assist Finland. Daladier, for his part, assured that he also had his "corps" ready to help Finland against the Soviet Union. For these gentlemen, only one matter was missing: the right to transport their "corps" through Sweden and Norway. There is no doubt that these infamous "corps" would not reach the goal until two or three months later, if they really had the task of helping Finland, for which there are good reasons to doubt. They would thus have reached Finland at a time when the white Finns would have been finally crushed by the Red Army troops. The Western powers' "corps" had thus had to stay and remain in Norway and Sweden.

For what purpose? To occupy some strategically important points in Norway and Sweden thereby dragging these countries into the war to create a new front against Germany. Under the guise of fighting the Bolsheviks and under the slogan of fighting the Soviet Union and for the "defense" of Finland, the British and French thus wanted to establish themselves in Scandinavia to extend the war against Germany.

The conclusion of the Russo-Finnish peace treaty shattered these plans and forced England and France to throw off the mask of "Finland's defense" and fight against Bolshevism. When they no longer had this comfortable mask, they were forced to openly ask the question of the advancement of English and French armed forces and the cessation of Scandinavian exports to Germany. It thus became a question of dragging Scandinavia into the war.

There was no longer talk of "help" to Finland, because this "help" was only used as a mask as long as it was possible to hide behind it. Now, without the mask that the Soviet Union had removed, the question was about extending the war against Germany. This fact is now indisputable.

Source: Ny Dag, Stockholm, a communist daily, April 12, 1940. Translation by Pauli Kruhse

Isvestijan pääkirjoitus 11.4.1940 (Ny Dag 12.4.1940):

Isvestija paljastaa länsivaltojen pelin 'Suomen avussa' Pikkuvaltioiden taistelu kollektiivista turvallisuutta vastaan oli itsemurhapoliittikkaa

Kirjeenvaihtajaltamme

Moskova, perjantaina

Isvestija kirjoittaa pääkirjoituksessaan viime aikojen tapahtumista Skandinaviassa. Sen ensimmäinen osa on kuvaus itse tapahtumien kulusta ja sotilaallinen arvio sotatoimien tähänastisesta tuloksesta:

Englantilaisten ja ranskalaisten, heikentääkseen Saksan sotilaallista asemaa, tunkeuduttua Skandinavian vesille Tanskan ja Norjan oli Saksan vastatoimien jälkeen välttämätöntä tulla jollakin tavalla Saksan puolelle.

Saksalaiset joukot miehittivät Tanskan samoin kuin salmen sen ja Ruotsin välillä sekä tärkeimmät Norjan satamakaupungit. Tapahtumat eivät vielä ole saavuttaneet loogista päätepistettään - siihen tarvitaan aikaa - mutta jo nyt voidaan vetää kiistattomia johtopäätöksiä Eurooppaan syntyneestä uudesta tilanteesta. Ennen kaikkea täytyy tulla siihen johtopäätökseen, että Saksan toimenpiteet tässä tapauksessa olivat pakon sanelemia. Saksan tunkeutumisen Tanskaan ja Norjaan sai epäilyksettä aikaan Englannin edeltävät toimet, jotka käsittivät puolueettomuuden rikkomisen ja siten rikoksen Skandinavian maiden suvereniteettia vastaan laskemalla miinoja Norjan puolueettomille vesille ja kieltämällä malmin sekä maataloustuotteiden viennin Skandinavian maista Saksaan, politiikalla, joka toi sodan Skandinavian maihin. Siis politiikan, joka sisälsi hyökkäyksen Saksan joukkojen takamaastoon.

Englanti ja Ranska halusivat heikentää Saksan sotilaallisia asemia ja parantaa oleellisesti omiaan. Saksa, joka ei halunnut joutua huonompaan asemaan, pakotettiin ryhtymään tarvittaviin vastatoimiin. Saksa, vakiinnuttamalla asemansa Tanskassa ja Norjassa, on epäilemättä parantanut sotilasstrategisia ja taloudellisia asemiaan ja vastaavassa laajuudessa heikentänyt Englannin ja Ranskan asemia käynnissä olevassa sodassa. Narvikin, Trondheimin, Bergenin ja Jyllannin sekä Tanskan ja Ruotsin välisen vesialueen siirtyminen Saksan käsiin on ratkaisevalla tavalla muuttanut Pohjanmeren tilannetta.

Saksan sotavoimat ovat Englannin laivaston tukikohtien ja teollisuusalueiden välittömässä läheisyydessä. Saksan ilmavoimat saavat uusia ja odottamattomia mahdollisuuksia. Nyt loppuu Englannin laivaston leppoisa oleskelu pohjoisen Skotlannin vesien tienoilla. Saksa suojasi mannermaan joukkonsa englantilaisten ja ranskalaisten selkäänhyökkäykseltä. Saksan taloudellinen asema on myös merkittävästi parantunut Englannin kustannuksella.

Tähän asti malmia, elintarvikkeita ja puuta on viety Skandinavian maista aina Englantiin asti. Nyt nämä tavarat viedään Saksaan puhumattakaan siitä, että Ruotsi on nyt vedetty Saksan vaikutuspiiriin, koska sen pääsy Pohjanmerelle ja Antlantille on saksalaisten käsissä ja Ruotsi ei voi välttyä Saksan intressien huomioon ottamiselta laskuissaan.

Sanotaan, että Saksa on toimenpiteillään Skandinavian vesillä rikkonut kansainvälisen oikeuden periaatteita vastaan, muuttamalla hyökkäämättömyyssopimuksen Tanskan kanssa arvottomaksi paperilapuksi jne. Se, että nyt toistellaan halpahintaisia messuja Saksan Skandinavian toimenpiteiden epäoikeudenmukaisuudesta sen jälkeen, kun Englanti ja Ranska ovat Saksan vahingoksi rikkoneet Skandinavian maiden puolueettomuuden ja siten saaneet aikaan Saksan vastatoimet, merkitsee, että tekee itsensä naurettavaksi. Sodalla on oma logiikkansa, joka on vahvempi kuin mikään muu logiikka.

Jos sotaa käyvä osapuoli ryhtyy toimiin kuristaakseen vastustajan, ei tämä voi istua kädet sylissä,

mikäli ei aio tehdä itsemurhaa. Kysymyksessä pienten sotaakäyvien, suurvaltojen toimintaväylien läheisyydessä sijaitsevien maiden "absoluuttisesta puolueettomuudesta" tarvitaan tiettyä asiaan paneutumista. "Absoluuttinen puolueettomuus", kuten kokemus osoittaa, on vain kuvitelmaa niin kauan kuin ei ole olemassa mitään todellista voimaa, joka saa aikaan tämän puolueettomuuden voimassapitämisen. Mutta juuri tämä voima puuttuu pieniltä mailta. Olisi älytöntä luulla, että se tilanne voisi jatkua loputtomiin, jossa sillä aikaa kun suurvallat käyvät toisiaan vastaan sotaa elämästä ja kuolemasta, pienet maat neutraliteetin lipun suojassa voisivat vaurastua tästä sodasta.

On tunnustettava, että sota on vähentänyt minimiin puolueettomien maiden mahdollisuudet pysyttäytyä ulkopuolella ja pysyä riippumattomina. Siksi sitä politiikkaa, jota jotkut pienet maat ovat noudattaneet ja joka on edistänyt sodan laajentumista, ei voi pitää muuna kuin itsemurhan politiikkana. Mielenkiintoinen on myös se lopputulos, johonka tapahtumien kulku Skandinaviassa koskien Englannin ja Ranskan "apua" Suomelle täytyi johtaa. Nyt on selvää, mitä se "apu" oli ja mihinkä tarkoitukseen se oli määrätty.

Chamberlain julisti, että hänellä on valmiina "apujoukko" Neuvostoliittoa vastaan avuksi Suomelle. Daladier vakuutti puolestaan, että hänellä on samoin "joukkonsa" valmiina Suomen avuksi Neuvostoliittoa vastaan. Näiltä herroilta puuttui vain yksi asia: oikeus saada kuljettaa "joukkonsa" Ruotsin ja Norjan läpi. Voi epäillä, että nämä maineikkaat "joukot" eivät olisi tulleet perille maaliin ennen kuin kahdessa kolmessa kuukaudessa, mikäli mikäli niillä todella olisi ollut tehtävänä auttaa Suomea, mitä asiaa on perusteltua syytä epäillä. Niinpä ne olisivat saavuttaneet Suomen ajankohtana, jolloin valkosuomalaiset olisivat olleet lopullisesti Puna-armeijan joukkojen murskaamia. Niinpä länsivaltojen "joukkojen" oli pitänyt jäädä istumaan Norjaan ja Ruotsiin.

Mitä tarkoitusta varten? Miehittämään muutama strategisesti tärkeä paikka Norjassa ja Ruotsissa vetääkseen siten nämä maat sotaan uuden Saksan vastaisen rintaman luomiseksi. Bolshevikkien vastaisen taistelun varjolla ja tunnuksenaan taistelu Neuvostoliittoa vastaan ja Suomen "puolustamiseksi", englantilaiset ja ranskalaiset voisivat asettua Skandinaviaan laajentaakseen sotaa Saksaa vastaan.

Suomen ja Neuvostoliiton rauhansopimuksesta päättäminen särki nämä suunnitelmat ja pakotti Englannin ja Ranskan pudottamaan naamionsa "Suomen puolustamisesta" ja taistelusta bolshevismia vastaan. Kun tämä mukava naamio ei enää ollut käytettävissä, ne olivat pakotettuja avoimesti asettamaan kysymyksen Englannin ja Ranskan asevoimien maahantunkeutumisesta ja Skandinavian Saksaan viennin pysäyttämisestä. Siitä tuli siis kysymys Skandinavian vetämisestä sotaan.

Enää ei ollut puhetta "avusta" Suomelle, sillä tätä "apua" käytettiin naamiona vain niin kauan kuin sen taakse oli mahdollista piiloutua. Nyt oli kysymys Saksan vastaisen sodan laajentamisesta ilman sitä naamiota, jonka Neuvostoliitto oli pyyhkäissyt pois. Tämä on nyt kiistaton tosiasia.

Lähde: Ny Dag, Tukholma, kommunistinen päivälehti, 12.4.1940. Verkkosivulla Docplayer.se.
Käännös Pauli Kruhse